

OKO 5

62. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel

úterý 25. 3. 2025
cena: 10 Kč

DNES HRAJEME:

Zvuková báseň O Zemi a lidech

Přeplněné prázdná

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Sen

OKEM poroty:

hodnotí Jiří Juráš

NA SPRÁVNÉ ADRESE / Ochotnický soubor Forbína, Jistebnice

Jistebnický soubor... (včera jsem se v jiné recenzi ohromeně pozastavil nad délkou historie českobudějovického souboru dosahující 130 let, tak vězte, že mé ohromení a uvažování o českém amatérském či ochotnickém divadle, jeho délce, kontinuitě a postavení se dále prohlubuje, protože první jistebnickí divadelníci se do toho „dali“ již v roce 1857, sic!)...Tak tedy jistebnický soubor přivezl na třeštská prkna jednu z mnoha u diváků velice populárních komedií Marca Camolettiho, z nichž se jedna, jak mi prozradil strýček „Gügl“, dostala v roce 1991 až do Guinnessovy knihy rekordů coby nejhranější francouzský titul na světě (zdravím

pana Moliéra a přidávám další sic). Oblibu a z ní plynoucí frekventovanost lze dokladovat i na nás v neděli zhlédnutém dílku Na správné adrese, které je četně zařazované na repertoár amatérských i profesionálních divadel často zájezdového typu. Konečně – možná až příznačně – třeštské publikum bude mít možnost tuto „lehkou“ situační komedii zhlédnout ještě jednou ve zpracování inscenátorů ze Sázavy v rámci jednoho festivalu (čtvrteční odpoledne).

Situační komedie, jak známo, pracuje s tím, že zábava vyplývá ze situace, kde se omylem přihodí něco nepatřičného. Například dramatická postava vstoupí do nesprávných dveří, přestože je považuje za ty správné. Ne náhodou se trochu pokouším žonglovat s jedním ze slov samotného názvu recenzovaného titulu, jehož hrdinové nebyli uvedeni v omyl počtem dveří, ale tím, s kým se za těmi dveřmi srazí, respektive na základě ne zcela jednoznačně formulovaného inzerátu. Pro tento typ komedií není podstatné nějaké logicky vystavěné vyústění, ale zdrojem zábavy a komiky je nadsázka, záměna, nedorozumění, troufnu si připojit i neterminologickou „jistou bláznivost“. Autor sahá i po dalším oblíbeném prostředku, kterým je trocha té košilatosti, a tak je dán prostor i pro „zásadnější“ seznámení s těly pánské části souboru.

Ohlasy z foyer

- ★ První půle se trochu vlekla, ale pak už děj chytil ten správný spád.
- ★ Nějak jsem úplně nepochopil ty zkratky.
- ★ Měli úžasné zpracovanou scénu.
- ★ Na ty chlapy byl pohled, který stál za to!

Nicméně jistá nevázanost textu nepřináší naprostou nezávaznost konkrétnímu dramatickému zhmotnění na jevišti, které už některá svá pravidla má. A hlavně, ambicí inscenování by mělo být naplnit, obohatit či rozkošatit literární formu předlohy při dodržení jejich základních dispozic, třeba

v rovině elementární logiky, byť jde „jenom“ o komedii. A tady už můžeme například narazit na – pro publikum mladšího generačního výseku – nižší srozumitelnost toho, proč ty dámské postavy inzeráty tak zašumlují přehráší zkratek. A to jde, prosím, o dramatickou roznětku celé inscenace. Nebo – již pro celospektrové publikum – v rovině konkrétní herecké akce, proč si mladý protagonista ty kalhoty už z kotníků nenatáhne nazpět, když mu v tom nikdo ani nic nebrání, a on dále hraje, jak je mu to trapné, a pokračuje v přemísťování se po jevišti klokaním způsobem. V tomto momentě je komika přirozené logice jednoznačně nadřazena.

Rád bych se také ještě dotknul jedné možnosti, kterou v sobě fenomén divadla přináší. A tou je jeho vyjadřovací schopnost pomocí jednání. Takže i tak obyčejná práce, jako je ometání prachu slůžky v počátku inscenace, nemusí být jen ryze ilustrativní, dramaticky pasivní činností, když slůžky přece otírají prach, že. Ale i tuto prostoduchou činnost lze vzít do hry. A najednou tím, kdy co, jakým tempem, s jakým výrazem smejčí, může podat plnější zprávu, třeba že právě teď kecá, nebo že je vyžděšená, nebo vlastně cokoli. Tedy hledat další mimoslovní jednání a formy jeho projevu, které svou cíleností obohatí původní autorovo slovo, a nacházet i momenty, kdy ho může třebaš i rozporovat. Takovým zdařilým příkladem výše popsaného byl v inscenaci moment, kdy jeden z pánů se pohodlně rozvalil a zavdal si koňáčku s replikou: „Jsem na odchodu“. A v hledišti jsme, myslím, snad všichni smíchy zaržáli.

A tady, soudím, ještě zůstává pro režiséra inscenace Stanislava Věřtáta a jeho herce, z nichž si osobně dovolím lehce vypíchnout Miroslava Hrazánka (ne proto, že hrál vděčnou roli maskulinního Spartaka, ale za její naplnění energií a dravem, kterým strhnul i své partnery), pole nedoorané. Je otázkou, jestli je jejich ambicí ještě dále na naplnění inscenace pracovat. A to jak v rovině výše zmíněného zpřesnění primární logiky inscenace, tak i jejím naplnění hereckým mimoslovním jednáním.

Altánův výkřik!

Býti v trenkách na jevišti pro chlapa je děs, zvlášť když neví přesně, co je P.P.S.

OKEM poroty:

hodnotí Alena Zemančíková

SEN / Divadlo Stodola, Sívce

Altánův výkřik!

*Stodola Sívce – dobrého divadla studna,
a všechno ostatní je pro mě Putna.
Blažej! Hynku! Růžičko! Ngyene!*

v ní zachází, jako by je autor vyšíval „zadním stehem“, ostatně celá dějová konstrukce a motivace jednotlivých postav jsou vykloubené z běžné reality a postavené na hlavu. No považte: místní kráska si léta dopisuje s uvězněným vrahem a sní o něm jako o „pravém muži“, který je schopen z lásky i zabít. Mezitím ale koketuje s plavčíkem na koupališti a pozve ho na zásunbní návštěvu, na kterou se dostaví – jaké překvapení – onen vrah z korespondence, propuštěný dříve pro dobré chování. Důležité je také, že Růžena s matkou bydlí v rodném domku obrozeneckého básníka Jarmila Putny, v uličce, kterou právě bourají, a že kráska Růžena má nehezkou kamarádku Jiřinu.

Hnacím motorem dramatu je neustálý balanc mezi snem a jeho vyplněním, postavy na to téma pronášejí komplikované filozofující úvahy ve větách, jaké by nikdo v běžném hovoru nedal dohromady. A přesto to v inscenaci funguje: Proč? V čem to vězí?

Především v tom, že soubor pochopil autorovu poetiku, literární styl s vršením synonym (z nichž někdy vyletí výraz, který se mezi ně nehodí), děj, v němž se situace, které jsme už jednou viděli, opakují v jiné verzi, logiku jednání, nezávislou, ba někdy protichůdnou běžné logice příčin a následků.

Herečky a herci dali do služeb textu veškeré své rétorické schopnosti, naučili se přesně sahodlouhé repliky a vystihli je nejen v rovině mluvní, ale i střídou, ale přesnou akcí. (V závěru hry akce už zrovna střídá není, a i zde představitelé Blažeje i Hynka sehráli bezradnost v zacházení s vražedným nástrojem přesně a v duchu celku). Výkony dámské části hereckého souboru lehce převyšují výkony pánů, ale nutno říci, že mají také o něco větší prostor.

Souboru se také podařilo vytvořit scénografii, která umožňuje střídat místa děje bez přestaveb, a doplnit ji poetickou a významotvornou prací se světlem a zvukem. Inscenace drží tempo až do konce, publikum se postupně v poetice kusu zabydlí a užívá si jí až do pointy, ke které přispěje ze záhrobí vystoupivší postava obrozeneckého básníka.

Sen Přemysla Ruta je intelektuální hříčkou, která si poněkud utahuje z moderních psychologických teorií a poněkud z obrozeneckých „rodných světniček“ a falešné maloměstské idyly a jejího jazyka. Byla napsána v roce 1992, kdy poněkud zapadla v tématech celospolečenské – a vlastně globálně světové, jak dnes už víme – transformace. Obsahem nezestárla – naopak téma nesplněného a nesplnitelného snu můžeme přenést do současné reality. Především ale našla v souboru STODOLA svého citlivého interpreta.

Inscenace Snu Přemysla Ruta poskytla divákům Třeštského divadelního jara nevšední zážitek.

Ohlasy z foyer

- ★ Trošku jsem se ztrácela, jestli je to teda sen, nebo není, a co je teda sen, a co není sen.
- ★ Bavila mě ta jejich hra světél.
- ★ Poslední věta – ta byla super!
- ★ Bylo to prostě úžasné.

OKO zaostřuje na:

ZeMěTep Třebíč

1.

Členové sboru jsou směsicí různých profesí, věku a pohlaví. Spojuje je zejména humor, láska k přírodě, zájem o hudbu a tanec. S hraním začali v roce 2022. Během roku mají asi pět vystoupení, hra se stále vyvíjí a částečně doplňuje o nová témata. Vystupovali také na festivalu Meziprostor ve Skalákově mlýně, na akci Bud' Fér v Třebíči, na drobných festivalech a v divadle Ampulka v Třebíči.

OKO představuje hru:

Zvuková báseň O Zemi a lidech

ZeMěTep Třebíč / autor: Luboš Mansfeld
zvuková báseň / 40 minut bez přestávky

Zvuková báseň o Zemi a lidech je divadelní hra s prvky zvuku, hudby, humoru, naivity, ale zároveň poukazuje na vážný a zásadní problém vztahu lidí k jejich matce Zemi. Skupina amatérů svou energií a nadšením vytváří ozdravný rituál ke zlepšení nepřilíš dobrého přístupu nás lidí k naší matce Zemi. Námět hry napsal Luboš Mansfeld, který je i režisérem a zároveň hraje jednu z hlavních postav a svým osobitým humorem a nadšením provází celou divadelní hru.

OKO zaostřuje na:

MonAmour

2.

Spolek MonAmour byl založen na dlouholeté spolupráci zakladatelek Moniky Novákové a Alžběty Minářů. Tvůrčí dvojice se dala dohromady ve svém předchozím působišti v Dačicích. Spolu s přesunem osobních životů se dvojice přesunula pod vlastní ochotnické uskupení, pod jehož hlavičkou nyní uvádí nejen úspěšnou autorskou inscenaci Dokud se randí, ale také po obnovené premiéře inscenaci Modelka XXL a letošní autorskou novinku Přeplněné prázdné. Inscenace Dokud se randí si vybojovala doporučení na Krakonošův divadelní podzim 2023, na Divadelní Piknik Volyně 2024 a také na Národní přehlídku divadel jednoho herce Kaznějov 2023. S Modelkou XXL soubor také bodoval, inscenace se dostala až na Krakonošův divadelní podzim 2024, kde posbírala několik ocenění. MonAmour s ní zvítězil i v českém kole FEMADu 2024 a Modelka XXL byla nominována i na Jiráskův Hronov 2025.

OKO představuje hru:

Přeplněné prázdné*MonAmour*

MonAmour, Mnich / autor: Monika Nováková, Bety Minářů
tragicomédie / 75 minut bez přestávky

Mírka je žena středního věku, která nikdy nic nedokončila, nedotáhla, nevdala se, neměla děti, nedodělala školu, naučila se plést, háčkovat, španělsky, čínsky, ale když má najednou přijít o střechu nad hlavou... Najde v sobě sílu konečně něco dotáhnout do konce a bojovat? Vzepře se a nepovolí? Když přeče fakt o něco jde, nemůžete povolit, jinak byste ztratili sami sebe. Ale někdy prostě musíte volat o pomoc!

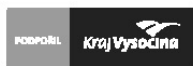
Na co se můžete těšit zítra?

26. 3. v 9.00 hod. **Strach má velké oči**
hraje DS Třeštica při ZŠ Třešť
26. 3. v 15.00 hod. **Dívčí válka**
hraje DS Třeštica při ZŠ Třešť
26. 3. v 19.30 hod. **Sherlock Holmes – Skandál v Čechách**
hraje Divadelní spolek NaKop Tyjázr z Jihlavy

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2025

Město Třešť

Mediační partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / **Redakce a tisk:** TIC Třešť / **Sazba a grafika:** Michaela Padrtová
Foto: archivy zúčastněných souborů, Město Třešť a Martin Čáp